

תפ"ח (תל אביב) 56327-11-23 - מדינת ישראל נ' אברהם יהואל אשט

תפ"ח (תל-אביב-יפו) 56327-11-23 - מדינת ישראל נ' אברהם יהואל אשט מחוזי תל-אביב-יפו

תפ"ח (תל-אביב-יפו) 56327-11-23

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד נועה בר

נגד

אברהם יהואל אשט

על-ידי ב"כ עו"ד ניר אלפסה

נתנאל גטנך

על-ידי ב"כ עו"ד תמיר סננס

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[22.12.2024]

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. ביום 19/11/24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו והורשעו. כמו כן נאשם 2

צרף ת"פ 31390-10-23 בו תוקן כתב האישום.

2. על יסוד הודאת הנאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

נאשם 1 - חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977; נשיאת נשק ותחמושת,

עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין ו- חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם

סעיף 335(א)(1)(2) לחוק העונשין.

כתבי האישום המתוקנים

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק 56327-11-23:

אישום ראשון (לשני הנאשמים)

- בין הנאשמים קשרי חברות ובינם לבין י.ג. (להלן: המתלונן) קיימת היכרות מוקדמת. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 31.8.23, קשרו הנאשמים קשר, לגרום למתלונן נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה (להלן: הקשר).
- במסגרת הקשר, ביום 31.8.23 בסמוך לשעה 20:43, הצטיידו הנאשמים בכלי נשק, שסוגו אינו ידוע במדויק למאשימה ובתחמושת (להלן: הנשק), ורכבו על גבי קטנוע מסוג טימקס, מ.ר. 13103702 (להלן: הקטנוע), באור יהודה, כאשר נאשם 2 נוהג ונאשם 1 יושב מאחור, וכשהם נושאים את הנשק עימם ללא היתר כדין. אותה עת, שהה המתלונן בקיוסק "פינת השי", ברחוב העבודה 12 באור יהודה (להלן: הקיוסק או המקום). בסמוך לשעה 20:53, הגיעו הנאשמים על גבי הקטנוע למקום והמתלונן יצא לקראתם ולחץ את ידם. מיד לאחר מכן, עת סב המתלונן על עקבותיו בדרכו פנימה לקיוסק, ירד נאשם 1 מהקטנוע ועל דעתו של נאשם 2, הוציא את הנשק, כיוונו לעבר פלג גופו העליון של המתלונן וירה לעברו ירייה אחת, בכוונה לגרום לו למום או לנכות. המתלונן הצליח להימלט מפגיעת הכדור, אך זה פגע ברכו של מ.ד. (להלן: הקורבן), גרם לו לחור כניסה ויציאה בירך שמאל, והוא פונה לבית החולים וקיבל טיפול רפואי. בשלב זה נמלטו הנאשמים על גבי הקטנוע מהמקום. במעשיהם המתוארים, ניסו הנאשמים לחבול בכוונה מחמירה במתלונן באמצעות נשק, נשאו נשק ותחמושת שלא כדין וחבלו חבלה חמורה בקורבן.
4. לגבי נאשם 2 הגיעו הצדדים להסכמה לעונש מוסכם. ביום 03.12.24 ניתן גזר דין בהתאם להסדר הטיעון והסכמת הצדדים, לפיו הנאשם נדון לעונש מאסר של 48 חודשי מאסר. הופעלו שני עונשי מאסר של 6 חודשי מאסר באופן חופף. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים שלא יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע מלבד עבירות התעבורה למשך שלוש שנים החל מיום שחרורו ממאסר. ובנוסף מאסר על תנאי למשך 3 חודשים כשהתנאי הוא שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע באישום השני. קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי של 20,000 ₪ לנפגע העבירה בתיק. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת החל מיום שחרורו. הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 4 חודשים כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש פסילה למשך 4 חודשים, לריצוי בפועל. וכן תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה.
- טיעונים לעונש:
5. ב"כ המאשימה טענה בדיון לפניי מיום 3.12.24 כי הנאשם 1 הוא היורה באירוע. הערכים המוגנים שנפגעו הינם בטחונו של אדם וזכותו לשלמות הגוף, בריאות נפשית ופיזית וכן פגיעה בביטחון הציבור ושמירה על הסדר הציבורי. טענה כי הערכים שנפגעו מעבירת נשיאת הנשק, הינם שמירה על ערך חיי אדם, אורח חיים תקין ובטוח. ציינה כי בית משפט העליון עמד לא אחת על החומרה בגין עבירות אלימות וכי ניכרת מגמה ברורה של החמרה במגמת הענישה בעבירות אלימות. ניכרת מגמת החמרה בעבירות נשק שהוכרו כמכת מדינה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

- ב"כ המאשימה טענה כי מבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נאשם 1 הגיע לאירוע מצויד באקדח. לא מדובר במעשה שנולד בלהט הרגע כי אם במעשה מתוכנן כאשר הנאשם יזם את המפגש עם המתלונן, שוחח עמו וברגע שהסתובב, ירה לעברו. ציינה כי לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק העצום שעלול היה להיות כאן לו היה פוגע במתלונן ולפציעה הקטלנית שהייתה עשויה לקרות. לא ניתן להתעלם לטענתה מפגיעה בעובר אורח. טענה כי מעשיו של נאשם 1 מלמדים על תעוזתו ועל מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו.
- ב"כ המאשימה התייחסה למתחמי הענישה על פי הפסיקה. טענה כי לאור הפסיקה הנוהגת יש לקבוע בעניינו נאשם זה מתחם של 6-9 שנים. בהתחשב בעברו שכולל עבירת רכוש אחת ובחומרת האירועים ביקשה למקם אותו בשליש התחתון של המתחם ולהטיל עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
6. ב"כ הנאשם 1 טען בדיון לפני כי מדובר בתיקון כתב אישום לביצוע בצוותא ועל כן המתחם זהה. לטענתו יש משמעות לאותו גז"ד כאשר בית משפט קובע את המתחם העונש ההולם.
- ב"כ הנאשם טען כי כשיש ירייה אחת עם פגיעה פיזית קלה אז לטענתו לא יכול להיות רף גבוה בפגיעה בערכים. טען כי שהפגיעה בערכים היא ברף בינוני ואף בינוני נמוך. טען כי אנחנו בתיק של חבלה בכוונה מחמירה ולא ניסיון רצח. על כן לטענתו בנסיבות הללו, המתחם היה צריך להיות נמוך.
- ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה וטען כי בתיק זה הוא מציע לקבוע מתחם שצריך להיות לא יותר מרף תחתון של 3 שנים רף עליון של 6 שנים. וביקש ללכת כברת דרך מעט נוספת לטובת הנאשם 1 ולמקם אותו ברף התחתון לגמרי כי הוא הודה וחסך וביצע עבירה יחסית בגיל צעיר.
7. הנאשם 1 בדברו האחרון מסר כי הוא מקווה שיהיה טוב וכי הוא מתנצל ומקווה שבית משפט יבוא לקראתו. דיון והכרעה
8. הערכים המוגנים הם פגיעה בביטחון הציבור, פגיעה בגופו של אדם, סיכון הציבור מקום בו אדם יורה בטבורה של עיר, פגיעה קשה בתחושת הביטחון של הציבור. מידת הפגיעה בערכים אלו היא ברמה גבוהה נוכח העובדה נעשה שימוש בנשק חם.
9. לעניין מדיניות הענישה הצדדים הגישו פסיקה התומכת בעמדתם מצאתי להביא את הפסיקה הבאה:

ע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2022) - המערער הורשע על יסוד הודאתו, יחד עם נאשם נוסף, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, בכך שירה בשני בני אדם מחלון רכבו תוך כדי נסיעה, התנגש עם רכבו ברכב אחר, ירד מרכבו והמשיך לירות לכיוון שני הנפגעים ופגע באחר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-12 שנות מאסר והשית על המערער 8.5 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש נגד חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, אשר ציין: "השימוש בנשק חם ככלי לפתרון סכסוכים הפך זה מכבר למכת מדינה. מידי יום אנו נחשפים למציאות קשה של זמינות נשק בלתי חוקי ולאירועים חוזרים ונשנים בהם נעשה בו שימוש כאמצעי ליישוב סכסוכים. חומרתן היתירה של עבירות אלה, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסיקת בית משפט זה [...] מדובר בתופעה המאיימת על הסדר הציבורי, על ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ועל חוסנה של החברה. זו מחייבת צעדי אכיפה בלתי מתפשרים וניהול מאבק נחוש במחולליה. גם בית המשפט נדרש לתרום את חלקו למאבק זה, על-ידי החמרת הענישה ומתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעת גזירת הדין".

ע"פ 7850/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (9.6.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק, בכך שבעקבות סכסוך של אחיו עם המתלון, עקב המערער אחר המתלון ברכבו כשהוא מצויד באקדח, עצר את רכבו במקביל למכוניתו של המתלון וירה לעברו דרך חלון רכבו שלוש יריות, כאשר ירייה אחת פגעה ברכו השמאלית של המתלון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר והשית על המערער 51 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים והפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים (6 חודשים במצטבר ו-6 חודשים בחופף). ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, בצינו כי: "...מדובר בעונש מוצדק לחלוטין, ואף מתון... לא נמלא את חובתנו כדבעי אם נקל בעונשו של המערער אפילו במקצת".

ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת נשק, חבלה בכוונה מחמירה ושיבוש מהלכי משפט בכך שעל רקע סכסוך שהתגלע בין שני פלגים בשוב בו הם מתגוררים, בעקבות פגיעה במערער 1 ואחרים, החליטו המערערים לנקום וקשרו קשר לפגוע במתלון בפלג גופו התחתון ולגרום לו חבלה חמורה באמצעות ירי בנשק. המערערים 2-5 נסעו ברכב וכשהבחינו במתלון, נאשם 2 שלף את האקדח וירה לעבר המתלון מספר יריות לכיוון פלג גופו התחתון ואחת היריות פגעה ברגלו. גם מערער 5 ירה לעבר המתלון. כתוצאה מכך, נפגע המתלון בשוק שמאל וגרם לו שבר פתוח בעצם הטיביה בשל כניסה ויציאה של קליע. בית המשפט המחוזי קבע בעניינם של המערערים 1-2 ו-5 (שהורשעו גם בעבירה של נשיאת נשק) מתחם ענישה שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר, בעוד שבעניינו של מערער 3 אשר נהג ברכב נקבע מתחם ענישה שנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר, ובעניינו של מערער 4 נקבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-7 שנות מאסר, והשית על מערער 1 - 48 חודשי מאסר; על מערער 2 - 52 חודשי מאסר; על מערער 3 - 42 חודשי מאסר; על מערער 4 - 36 חודשי מאסר; ועל מערער 5 - 52 חודשי מאסר, כאשר לכולם עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד (29.6.2021) - המשיב הורשע, לאחר הליך ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאה והובלה של נשק שלא כדין וירי מנשק חם באזור מגורים באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, וזאת על רקע עימות פיזי שהתפתח בין אחיו של המשיב לבין המתלונן הקטין, בעקבות סכסוך על 100 ₪. כמה ימים לאחר מכן, הגיע למקום המשיב יחד עם אחיו ואחרים, שם פגש את המתלונן שהגיע גם הוא עם בן דודו. במהלך המפגש התיז אחיו של המשיב בגז פלפל על המתלונן והחלה קטטה. אז, התקרב המשיב למתלונן ולבן דודו וירה באקדח מספר יריות באוויר. מיד לאחר מכן, כיוון את האקדח לעבר ראשו של בן דודו של המתלונן, אשר צעק לעבר המשיב "תיזהר". בתגובה לכך, כיוון המשיב את אקדחו לכיוון צווארו של המתלונן וירה בו ירייה אחת מטווח קצר, אשר פגעה בצווארו. המשיב וחבורתו נמלטו מן הזירה בעוד המתלונן נותר מתבוסס בדמו. בעקבות הירי, חדר כדור לצווארו של המתלונן ויצא מהחזה האחורי. המתלונן אושפז כשהוא מורדם ומונשם. כתוצאה מהירי נגרמו לו נזקים שונים, בהם פצעי ירי בצוואר, בריאה ובבית החזה, נזק לשורשי שתי חוליות, חולשה בידו והגבלת תנועה בכתף. הומלץ על המשך שיקום נוירולוגי וצווארון קשיח שלושה חודשים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר, והשית על המשיב עונש של 6.5 שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל בבית המשפט העליון, כך שעונשו של המשיב הוחמר ל-8 שנות מאסר לריצוי בפועל.

ע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב (4.3.2021) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בכך שהצטייד באקדח, הגיע לעסק בו עבד המתלונן ולאחר חילופי דברים בינו לבין המתלונן, שלף את אקדחו וירה בירכו השמאלית של המתלונן ירייה אחת. המתלונן נזקק לניתוח ברגלו. המשיב נתפס על ידי המשטרה כשעל גופו 1.5 גרם קוקאין וכסף מזומן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית על המשיב 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב ל-4 שנות מאסר, והפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו במצטבר כך שסך הכל הושטו על המשיב 5 שנות מאסר. נקבע, כי "העונש שנגזר עליו מקל עמו יתר על המידה, עד כדי סטייה מהותית מהענישה הנוהגת".

10. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המשפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. במקרה הנוכחי מדובר באירוע מתוכנן שקדם לביצוע העבירה. הנאשמים הצטיידו בנשק לצורך ביצוע העבירה. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא חמור עת מ.ד. נפגע ברגלו ונדרש לעבור הליך רפואי שכלל טיפול בבית החולים. הנאשמים הגיעו למקום בו שהה הנפגע, המתלונן יצא לקראתם כאשר הוא הסתובב הוא נורה אולם הוא הצליח להתחמק מהירי ומהירי נפגע מ.ד. הצדדים הגיעו לענישה מוסכמת לגבי נאשם 2. הענישה של נאשם צריכה להיות תואמת לפחות מבחינת המתחם את עונשו של הנאשם 1. לא יתכן כי בנסיבות זהות שההבדל במעשה הוא במי שירה, כאשר העבירה המיוחסת לשני הנאשמים נעשתה בצוותא. הרי שחשיבות של מי שירה אינה כזו המצדיקה לקבוע מתחמים בצוותא ולבטל את ההסדר החוקי של עשיית מעשה בצוותא. ההבדל בחומרת המעשה צריך לבוא לידי ביטוי בענישה עצמה.

11. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 48 - 84 חודשי מאסר.

12. מעשיו של הנאשם הם חמורים והתוצאות של מעשיו הן חמורות. לנאשם עבר מרשם פלילי הכולל 2 עבירות אחת מ-17.01.24 הנאשם הורשע בעבירה של גידול סם ונטילת חשמל ונדון ל-17 חודשי מאסר וענישה נלוות. ההרשעה הנוספת מ-07.12.22 בגין עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב בגינה נדון הנאשם למע"ת וקנס. עברו של הנאשם המצטרף לעבירות בהן הורשע בתיק זה מלמדות על עומק הבעיה איתה צריך להתמודד הנאשם הידרדרות של הנאשם בהתנהלות ומעורבותו הפלילית שהולכת מעמיקה ומסלימה את התנהגותו ותעוזתו בביצוע עבירות.
13. ערך אחידות הענישה - תיקון 113 לחוק העונשין כולו נעשה במטרה אחת של אחידות ועקביות הענישה במשפט הישראלי. כאשר עוברי חוק שונים עושים מעשים דומים על בית המשפט לכמת את הנסיבות לחומרה ולקולה ולהטיל ענישה ככל הניתן אחידה. קשה עד קשה מאד למצוא מקרים שהם זהים לחלוטין ובית המשפט נדרש לא אחת לעשות היקש מהשוני בין המקרים כדי להוציא תחת ידו ענישה שהיא שומרת על גבולות אחידות הענישה שזו הנחייתו הראשית של החוק. במקרה הנוכחי שני עוברי חוק עשו מעשה אחד. כל אחד בחלקו, כאשר המסכת העובדתית היא אחת. ההבדל העיקרי הוא מי הוא היורה. אולם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי נאשם 2 צירף תיק נוסף ואף הוא מואשם באישום נוסף. בנוסף לכך כנגדו הופעלו שני מאסרים על תנאי. המאשימה עתרה למתחם המתחיל בשש שנות מאסר שהיא ממקמת את הנאשם בתחתית המתחם. למעשה היא עותרת לעונש של שש שנות מאסר. אני סבור כי לא ניתן לקובע במקרה זה כי עקרון האחידות נשמר. שהרי מדובר בעונש המבוקש כנגד נאשם אחד בשיעור של 50% יותר מנאשם 2 וזאת מבלי להתחשב בצירופים שערך והפעלות המאסרים על תנאי שאז הפער הוא אף גדול יותר. ברור שבלעדי נאשם 2 העבירה לא הייתה מתבצעת וברור מניסוח כתב האישום המתוקן שמדובר בעבירה שבוצעה בצוותא. עתירת המאשימה בהתייחס לפערי הענישה בין שני הנאשמים היא בלתי מוסברת לכל הפחות ופוגעת בעיקרון אחידות הענישה ביתר שאת. אני מסכים כי יש משמעות מסוימת להיות הנאשם 1 היורה דבר המלמד על מידת תעוזה רבה יותר והעצמת הפגיעה בערך המוגן אולם גם הגדלת הענישה צריכה לשמור על אחידות הענישה ולשמור על עקרון המידתיות.
14. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; הפגיעה והנזק שנגרם למתלונן; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי של הנאשם.
15. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 60 חודשים וזאת החל מיום 13.11.23.
- ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם.
- הקנס ישולם בתוך 120 יום.
- ד. אני מחייב את הנאשם לשלם לקורבן מ.ד. פיצוי על סך 20,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.
- ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il;
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה - טלפון *35592 או בטלפון ***-*****);
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).
- המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.
- ניתן והודע היום כ"א כסלו תשפ"ה, 22/12/2024 במעמד הצדדים.